

2006/12
3

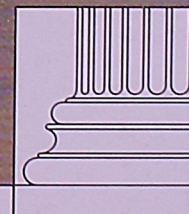
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΕΙΟΥ

Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ε Ι Ο Π Ο Λ Ι Τ Ι Σ Μ Ο Υ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΙΕ.Τ.Ο.Σ.Ι

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μίκης Μιχαηλίδης

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Κάρολος Τρικολίδης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος

Θεόδωρος Αντωνίου

Αντιπρόεδρος

Helga Evelin Voigtmann

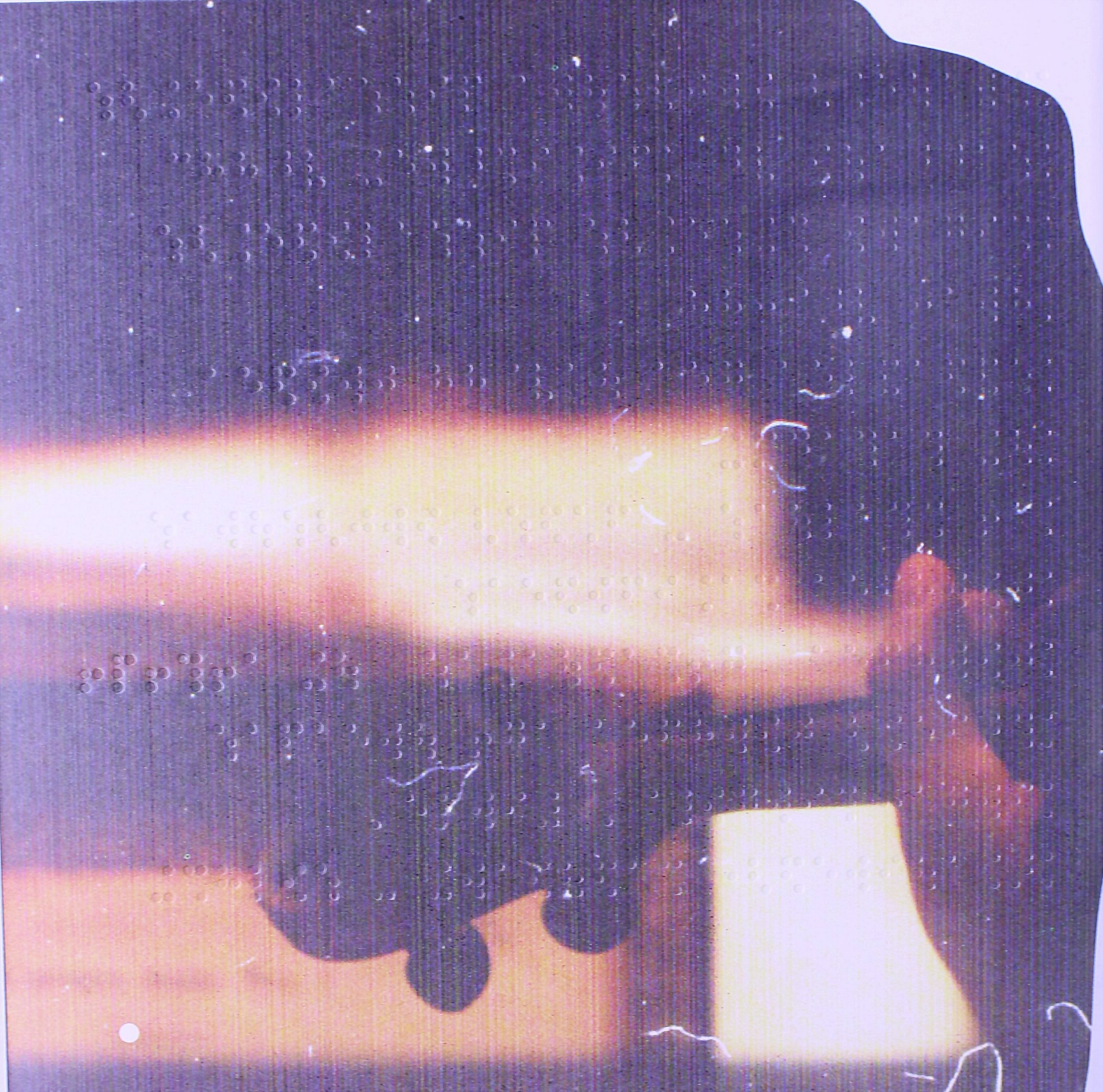
Μέλη

Σίμος Παπάνας

Πέτρος Σουσάμογλου

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

Σχεδιασμός εντύπου: Visual Options Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.: Visual Options
Διαχωρισμοί: "Μακεδονική Χρωμανάλυση" Εκτύπωση: Κουρτίδης - Μυθαράκης
Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης: Φίλιππος Χατζησίμου
Μουσικολογική ανάλυση: Evelin Voigtmann

Με τη συναυλία αυτή η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης δίνει με τη συμμετοχή γνωστών χορωδιών της πόλης μας ένα ηχηρό όσο και μελωδικό «παρών» στην εκδήλωση που διοργανώνεται στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης για τα 100 χρόνια του ιστορικού Παπάφειου Ορφανοτροφείου. Και δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι η συμμετοχή αυτή ενέχει και ένα ιδιαίτερο συμβολισμό, καθώς, από το 1909 και μετέπειτα, η γνωστή φιλαρμονική του ιδρύματος αναδείχθηκε σε κυψέλη μουσικών που στελιέχωσαν πολλές ορχήστρες σε όλη την Ελλάδα.

Από έναρξη της λειτουργίας του, στις αρχές του 20ου αιώνα, το Παπάφειο φιλοξένησε χιλιάδες παιδιά, για τα οποία αποτέλεσε μία μεγάλη αγκαλιά. Η προσφορά του όμως δεν περιορίστηκε στο ρόλο του ως ορφανοτροφείου, καθώς είναι γνωστό ότι σε ταραγμένες εποχές προσέφερε καταφύγιο σε όσους το χρειάστηκαν, ενώ αξίζει να μνημονευθεί και η χρήση του ως νοσοκομείου, σε χρονικές περιόδους που σηματοδεύτηκαν από πολεμικές συρράξεις.

Αντιλαμβάνεται συνεπώς κανείς ότι η εθνική και κοινωνική προσφορά του «Παπάφειου» είναι τεράστια και πολυσήμαντη, γεγονός που έχει εμπέδωθεί στη συνείδηση όχι μόνο των Θεσσαλονικέων αλλά όλων των Ελλήνων, που δικαίως το θεωρούν ένα ίδρυμα υπόδειγμα κοινωνικής μέριμνας για τα παιδιά που αξίζουν έτσι και αλλιώς την αγάπη και την φροντίδα όλων μας.

Αισθάνομαι την ανάγκη να συγχαρώ τους υπευθύνους του Παπάφειου Ορφανοτροφείου που συνεχίζουν την μακρά παράδοση ενός ιδρύματος το οποίο αντιλαμβάνεται τον κοινωνικό του ρόλο κατά τρόπο υποδειγματικό, τιμώντας έτσι τη την ιστορία του αλλά και τη συλλογική συνείδηση της πόλης μας.

Εύχομαι κάθε επιτυχία στην εκδήλωση.

Ευάγγελος Βενιζέλος
Υπουργός Πολιτισμού

ΧΑΙΡΙΣΜΟΙ

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης σαράντα πέντε χρόνων από την ίδρυσή της η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τιμά το Παπάφειο Ίδρυμα για την σημαντική προσφορά μουσικών από την έναρξη της λειτουργίας της μέχρι σήμερα.

Ευχαριστούμε θερμά τους παρόντες μουσικούς και τιμούμε την μνήμη αυτών που δεν είναι σήμερα μαζί μας.

Η ανταπόκριση τους στο κάλεσμα του αείμνηστου Σόληωνα Μιχαηλίδη και η δική τους προσπάθεια συνέβαλε στην ανάπτυξη και την καθιέρωση της Ορχήστρας στα χρόνια που ακολούθησαν.

Κωνσταντίνος Α. Γιακουμής
Πρόεδρος ΔΣ Ε.Τ.Ο.Σ. Κ.Ο.Θ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης τιμά σήμερα, με την Εορταστική αυτή συναυλία, το Παπάφειο Ορφανοτροφείο αλλιά και τον μεγάλο Έλληνα Δωρητή Ιωάννη Παπάφη.

Η συμβολή των παιδιών του Παπαφείου στην πλαισίωση της νεοσύστατης τότε Συμφωνικής Ορχήστρας Βορείου Ελλάδος ήταν καταλυτική στην μουσική τους κατάρτιση, στο ήθος και τη διαγωγή τους.

Η Κ.Ο.Θ τιμά σήμερα όλους αυτούς τους πρωτεργάτες αλλιά και τους λίγους Παπαφιώτες που κατέχουν τώρα θέσεις στην ορχήστρα μας.

Εύχομαι και πιστεύω, πως τα υψηλά ιδανικά, που έναν αιώνα τώρα σφυρηλατήθηκαν στο Παπάφειο, θα είναι και ο γνώμονας με τον οποίο θα συνεχίσει να λειτουργεί (τα επόμενα εκατό χρόνια).

Μίκης Μιχαηλίδης
Αναπληρωτής Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Η συμπλήρωση 100 χρόνων προσφοράς και δημιουργίας στο Παπάφειο Ίδρυμα αποτελεί ένα πολυσήμαντο γεγονός για την περιώνυμο πόλη της Θεσσαλονίκης. Στα εκατό αυτά χρόνια, το Παπάφειο Ίδρυμα προσέφερε στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης, ύψιστες υπηρεσίες, οι οποίες το καταξίωσαν στη συνείδηση του Ελληνικού Λαού.

Οι Παπαφιώτες είναι παιδιά που μεγάλωσαν και που σήμερα με την ζωή και το έργο τους τιμούν το Παπάφειο και μνημονεύουν με απέραντη ευγνωμοσύνη τον μεγάλο τους ευεργέτη, τον Ιωάννη Παπάφη, την μεγάλη αυτή προσωπικότητα, που δεν ήθελε απλώς την περίθαλψη των παιδιών αλλά είχε την έμπνευση και την βούληση να εξέρχονται αυτά από το Ίδρυμα με τα κατάλληλα εφόδια μορφώσεως και επαγγελματικής κατάρτισεως, ώστε να εξασφαλίζουν εντίμως και αξιοπρεπώς τα προς το «ζην».

Εφρόντισε, ο μεγάλος ευεργέτης, όχι μόνον να ιδρύσει το Ίδρυμα, αλλά διέβλεψε να έχει σαν σκοπό του την κοινωνική και επαγγελματική αποκατάσταση των περιθαλιπτομένων, αφού εμπιστεύθηκε την λειτουργία του Ιδρύματος στην υψηλή προστασία του εκάστοτε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης. Στο σημείο αυτό, θέλω να αναφερθώ και στην προσφορά προς το Ίδρυμα του Μακαριστού Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, Κυρίου Παντελεήμονος του Β', ο οποίος το αγαπούσε και το τιμούσε ιδιαιτέρως και διαρκώς ενδιαφέρονταν για την πρόοδό του, και στην αγάπη του οποίου οφείλω και την παρουσία μου εις τα της διοικήσεως του Ιδρύματος.

Το Παπάφειο, στα 100 χρόνια της πορείας του, πέρασε δύσκολες ώρες και φοβερές δοκιμασίες. Πλην όμως, με την χάρη του Θεού, κατόρθωσε και να επιβιώσει και να μεγαλοουργήσει. Μπορεί οι μεγαλοπρεπείς κτιριακές του εγκαταστάσεις να είλκυσαν κατά καιρούς το εφάμαρτον ενδιαφέρον επιζήλων καταπατητών της διαθήκης του αειμνήστου Ιωάννου Παπάφη, προκειμένου να γίνει αλλαγή της χρήσεώς του. Πα'όλα αυτά, ο Ιωάννης Παπάφης ζει και κατευθύνει την πορεία του Ιδρύματός του.

Οι χιλιάδες των αποφοίτων, με εξαιρετες επιδόσεις στα γράμματα και στις τέχνες, διακρίνονται μεταξύ των άλλων, ως ξυλογλύπτες και μουσικοί. Η συμμετοχή άλλωστε αποφοίτων του Ιδρύματος στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, που τιμά την σημερινή εκδήλωση για τα 100 χρόνια του Παπαφείου, αποτελεί αδιάσειστο τεκμήριο, ότι το Παπάφειο συνεχίζει και θα συνεχίζει την προσφορά του στην κοινωνία, παρέχοντας υπό την σκέπη και την ευλογία της Αγίας μας Εκκλησίας και την συνδρομή του Κράτους, του Δήμου και των λοιπών φορέων της πόλεως, τις υψηλές του υπηρεσίες στον τόσο απόλυτα ευαίσθητο χώρο, που ακούει στις ηέξεις «παιδική προστασία».

Τιμώντας το Παπάφειο, τιμούμε τον μεγάλο ευεργέτη της πόλεως και του γένους μας Ιωάννη Παπάφη. Και ο αυθεντικότερος τρόπος τιμής είναι η συνέχεια και η αναβάθμιση της προσφοράς και της λειτουργίας του Ιδρύματος, που θα το καθιστά ανταποκρινόμενο στις κοινωνικές προκλήσεις του σήμερα και στις προοπτικές πορείας του για το αύριο.

**Πάτερ Ιωάννης Τασιάς - Αρχιμανδρίτης
Πρόεδρος του Δ.Σ. του Παπαφείου Κ.Π.Μ. "Ο Μελιτεύς"**

Οι μουσικοί της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης τιμούν τον Ιωάννη Παπάφη ένα Εθνικό Ευργέτη, ένα λαμπρό Έλληνα που προτίμησε να συνδράμει στη Νέα Ελλάδα με έργα κι όχι με μεγαλοστομίες κενές περιεχομένου.

Γνωρίζοντας καλά ότι βασικό δομικό στοιχείο αληθιά κι ελπίδα μιας κοινωνίας που αναγεννάται είναι τα νεώτερα και συχνά πιο αδύναμα μέλη της, ο Ιωάννης Παπάφης δημιούργησε, στην Τουρκοκρατούμενη ακόμα πόλη μας, ένα ίδρυμα, μια αγκαλιά για να δεχθεί τα παιδιά της Βόρειας Ελλάδας των οποίων, για διάφορους λόγους, η οικογενειακή ζωή είχε καταστραφεί ή σοβαρά διαταραχθεί.

Έτσι ξεκίνησε το Παπάφειο Ορφανοτροφείο που έμελλε από τότε να γίνει «η εστία» για χιλιάδες Ελληνόπουλα. Μέσα από αυτό το χώρο και λόγω της ξεχωριστής θέσης που η μουσική εκπαίδευση και παιδεία κρατούσε εκεί, ξεπήδησαν πολλοί μουσικοί, κάποιοι από τους οποίους υπήρξαν ιδρυτικά στελέχη και πρωτοπόροι της ίδρυσης της Κ.Ο.Θ. δημιουργώντας μια παράδοση στη στελιέχωση της ορχήστρας μέχρι και σήμερα.

Μαζί λοιπόν με τον ευεργέτη, οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ., τιμούν όλους τους απόφοιτους του Παπαφείου συναδέλφους, παλιότερους και σημερινούς, εκλιπόντες κι εν ζωή, αγαπημένους συνεργάτες, δασκάλους και φίλους.

Είναι γνωστό ότι η γέννηση, η πορεία και η ύπαρξη της ορχήστρας στηρίχθηκε εν πολλοίς σε αυτούς. Όμως ευγνωμοσύνη οφείλεται και για τη στάση ζωής που διδάσκουν. Σε εποχές εξαιρετικά δύσκολες για την Ελληνική κοινωνία κι έχοντας βιώσει τη σκοτεινή πλευρά της ζωής στα πιο τρυφερά τους χρόνια έδειξαν πως το ανέφικτο γίνεται εφικτό, πως η πίστη γεννά την ελπίδα, πως το όραμα γίνεται πραγματικότητα, πως η αγάπη για την τέχνη οδηγεί στη ζωή.

Ο Σύλλογος Μουσικών της Κ.Ο.Θ. εμπνεόμενος από τη αγωνιστικότητα και το όραμα για την Κ.Ο.Θ. που είχαν, και εξακολουθούν να έχουν, οι συνάδελφοι απόφοιτοι του Παπαφείου νιώθει την υποχρέωση να προχωρήσει πολλή βήματα παραπέρα την ορχήστρα από εκεί που την παρέλαβε και να συνεχίσει να διεκδικεί καλύτερους όρους δουλειάς, τη στέγαση επιτέλους της ορχήστρας σε ένα δικό της σπίτι, τη μεγαλύτερη καταξίωσή της σε Ελλάδα και Ευρώπη αληθιά πάνω από όλα να διαφυλάττει την αξιοπρέπεια των ανθρώπων της.

Αναγνωρίζοντας την τεράστια συμβολή τους στην προσπάθεια για την δημιουργία και την άνδρωση της Κ.Ο.Θ καθώς και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτή πραγματοποιήθηκε, ο Σ.Μ. της Κ.Ο.Θ. εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες και τη βαθιά ευγνωμοσύνη των μελών του στους απόφοιτους του Παπαφείου συναδέλφους.

Η μέχρι σήμερα εμπειρία της ζωής, μου δίδαξε κάτι στο οποίο πιστεύω πια ακλόνητα: ότι η σοβαρή συνειδητοποίηση του παρόντος και η χάραξη μιας εξελικτικής προσδευτικής πορείας για το μέλλον, δεν είναι δυνατόν να γίνουν, χωρίς την σοβαρή γνώση του παρελθόντος, τη γνώση της ιστορίας. Αυτό, ίσως, ακούγεται κοινότυπο και αυτονόητο. Πολλές, ωστόσο, χιλιοειπωμένες φράσεις, έρχεται κάποια στιγμή στη ζωή σου, που η ωριμότητα της ηλικίας τις μετατρέπει σε προσωπικές αλήθειες στις οποίες συνειδητά πια πιστεύεις.

Εκδηλώσεις σαν τη σημερινή έχουν μια εξαιρετική σημασία. Όχι μόνο κρατάνε ζωντανή τη μνήμη σημαντικών γεγονότων της ιστορίας μας και τις τιμούνε, αλλά, στους ανησυχητικής ιστορικής άγνοιας, καιρούς μας, πληροφορούν όσους δεν γνωρίζουν, με ποιο τρόπο επιτεύχθηκαν κάποια σημαντικά επιτεύγματα. Επιτεύγματα, τα οποία, σήμερα, τα απολαμβάνουμε και τα δεχόμαστε, σαν να δημιουργήθηκαν από μόνα τους, παραβλέποντας από άγνοια τα οράματα, τον μόχθο και τον αγώνα κάποιων παλαιότερων μας ανθρώπων.

Στην ανεκτίμητη κοινωνική προσφορά του Εθνικού Παπαφείου Ορφανοτροφείου Αρρένων «ο Μελιτεύς» αναφέρονται σήμερα άνθρωποι, οι οποίοι την έζησαν και την γνωρίζουν καλύτερα από μένα. Εγώ θα αναφερθώ στη μεγάλη προσφορά του Ιδρύματος στη μουσική ζωή της πόλης μας.

Στο «Παπάφειο» δημιουργήθηκε από πολύ νωρίς ορχήστρα πνευστών οργάνων. Το 1909, το αρχικό σύνολο, διαμορφώθηκε σε πλήρη φιλαρμονική που την αποτελούσαν 100 νέοι μουσικοί. Παράλληλα, δημιουργήθηκε και χορωδία με 76 χορωδούς. Η φιλαρμονική του «Παπαφείου» ήταν το πρώτο μουσικό σύνολο στη Θεσσαλονίκη, η οποία ήταν ακόμη Τουρκοκρατούμενη. Έπαιρνε μέρος σε όλες τις εκδηλώσεις της Ελληνικής κοινότητας της πόλης και, το 1912, η φιλαρμονική του «Παπαφείου» υποδέχτηκε τον ελληνικό στρατό, κατά την θριαμβευτική του είσοδο στην απελευθερωμένη πλέον Θεσσαλονίκη.

Στην μακρόχρονη ιστορία του το ίδρυμα εκπαίδευσε περί τους 3.500 μουσικούς πνευστών οργάνων, οι οποίοι στελέχωσαν πολλές φιλαρμονικές που αργότερα δημιουργήθηκαν. Οι στρατιωτικές, μάλιστα, μπάντες αποτελούνταν, αποκλειστικά σχεδόν, από μουσικούς των Ορφανοτροφείων «Παπάφειο» και «Αριστοτέλης».

Η φιλαρμονική, εκτός από μουσική για εθνικές και θρησκευτικές επετείους, είχε ένα ευρύτατο ρεπερτόριο με πολλά έργα της παγκόσμιας μουσικής φιλολογίας. Συχνά, μάλιστα, εκτελούσε μαζί με τη Χορωδία του ιδρύματος και αποσπάσματα από όπερες, όπως π.χ. ορχηστρικά και χορωδιακά μέρη από τον Ναμπούκο, την Αϊντα, και τον Τροβατόρε του Βέρντι. Πρώτος αρχιμουσικός της φιλαρμονικής του «Παπαφείου» ήταν ο Ουμπέρτο Πέργκολα, ο οποίος μελοποίησε και τον Ύμνο του Ιδρύματος. Ακολούθησαν οι Βαΐου, Κομνηνός, Καλαματιανός, Αικατερίνης και Παρωτίδης. Αρχιμουσικός της μπάντας του «Παπαφείου» είναι σήμερα ο Ιωάννης Μπαρούτας με βοηθό την Κατερίνα Αλημάη.

Γεννήθηκα, μεγάλωσα και σπούδασα στη Θεσσαλονίκη. Ως μουσικός, είχα την τιμή να έχω την καλλιτεχνική διεύθυνση της Κρατικής μας Ορχήστρας την περίοδο 1983 με 1992. Λόγω της βιοηλονίστριας μητέρας μου, η οποία υπήρξε ένα από τα πρώτα στελέχη της Ορχήστρας, γνώριζα αρκετά για την ιστορία του συμφωνικού αυτού συνόλου, πολύ πριν αναλάβω την καλλιτεχνική του διεύθυνση. Θυμάμαι, χαρακτηριστικά, ότι πολλές φορές μου έλεγε πως η ορχήστρα δεν θα μπορούσε να σχηματιστεί σε πλήρες συμφωνικό συγκρότημα, εάν δεν υπήρχαν και οι μουσικοί των πνευστών που ήταν απόφοιτοι του Παπαφείου.

Ο αείμνηστος παιδαγωγός, μουσικολόγος, συνθέτης και αρχιμουσικός Σόλων Μιχαηλίδης ίδρυσε την Ορχήστρα το 1959 με την ονομασία ΣΟΒΕ, «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος». Το 1969, και πάλι χάρη στον Σόλωνα Μιχαηλίδη, η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης». Στην μεγάλη προσπάθεια ίδρυσης μιας πλήρους συμφωνικής ορχήστρας, ο Σόλων Μιχαηλίδης βρήκε αρκετούς μουσικούς που είχαν ωδειακή παιδεία στα έγχορδα όργανα. Στη δύσκολη στελέχωση της ορχήστρας και με πνευστά και κρουστά όργανα ο ακούραστος αρχιμουσικός χρησιμοποίησε κυρίως μουσικούς που είχαν μάθει πνευστά όργανα στα ορφανοτροφεία «Παπάφειο» και «Αριστοτέλης». Χωρίς αυτούς η ορχήστρα θα έμενε ως μία ορχήστρα εγχόρδων μόνο, ή, στην καλύτερη περίπτωση ως μία μικρή ορχήστρα δωματίου.

Στο ξεκίνημα της ορχήστρας το 1959 ως «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» από τους 22 μουσικούς πνευστών οργάνων οι 11 ήταν μουσικοί από τις φιλαρμονικές των ορφανοτροφείων:

Οι φλταουτίστες Ευαγγέλου Ιωάννης και Μανδαμάς Χρήστος, οι φαγκοτίστες Βλαχάκης Σπύρος και Δανιηλίδης Νίκος, οι κορνετίστες Αλεξιάδης Δημήτριος, Ζαρίμπας θεόδωρος, και Στεφανίδης Αναστάσιος, ο τρομπετίστας Αυξεντίδης Μανώλης, ο τρομπονίστας Παρθένης Ιωάννης, ο τουμπίστας Τέμπρελης Ιωάννης και ο τυμπανίστας Γρηγοριάδης Κωνσταντίνος. Πρέπει, ακόμη, να αναφερθεί και ο κοντραμπασίστας, θεωρητικός και συνθέτης Αικατερίνης Εμμανουήλ, ο οποίος δίδαξε στο «Παπάφειο» και στο Κρατικό Ωδείο όλα τα πνευστά όργανα. Ο Εμμανουήλ Αικατερίνης είναι και ο συνθέτης του εμβατήριου «Μελιτεύς» που παίζεται μέχρι σήμερα από την μπάντα του «Παπαφείου» και θα ακουστεί στη σημερινή συναυλία.

Το «Παπάφειο» ορφανοτροφείο συνέχισε να τροφοδοτεί με άξιους μουσικούς την ορχήστρα και στα μεταγενέστερα της ίδρυσής της χρόνια.

Δυστυχώς μερικοί από τους μουσικούς που πριν ανέφερα, δεν υπάρχουν πια για να χαρούν την σημερινή εκδήλωση την οποία εμπνεύστηκε και κουράστηκε για την υλοποίησή της, ο σημερινός πρώτος κοντραμπασίστας της Κρατικής Ορχήστρας Γιώργος Γράλιστας που υπήρξε και ο ίδιος απόφοιτος του «Παπαφείου».

Αξίζει, εδώ, να αναφέρουμε, ότι και άλλοι από τους μουσικούς της σημερινής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, είναι απόφοιτοι του «Παπαφείου», ή, είναι παιδιά παλαιότερων αποφοίτων του ιδρύματος και πρώην μελών της Ορχήστρας. Αναφέρομαι στην βιοηλοντοσελίστρια Ανθή Αικατερίνη, στους βιοηιστές Σουσάμογλου Αντώνη και Αδαμόπουλο Ελευθέριο, στον φλταουτίστα Πέτρο Σουσάμογλου, στους κληρινετίστες Χρήστο Γραονίδη και Βασίλειο Καρατζίβα, στον φαγκοτίστα Γιώργο Πολίτη, στους κορνίστες Ιορδανίδη Μανώλη και Βραδέλη Βασίλειο, στους τρομπετίστες Σπύρο Παπαδόπουλο, Γιάννη Σισμανίδη και Δημήτριο Κουρατζίνο, στον τρομπονίστα Ευάγγελο Μπαητά και στον τουμπίστα Γιώργο Τηνιακούδη.

Σχεδόν όλους τους παλαιότερους συναδέλφους, αποφοίτους από το ορφανοτροφείο «Παπάφειο», τους γνώρισα από κοντά στα χρόνια που είχα την καλλιτεχνική διεύθυνση της Κρατικής μας Ορχήστρας. Μουσικοί με πάθος για τη δουλειά τους. Μουσικοί που συμπαραστάθηκαν στον Σόλωνα Μιχαηλίδη στα δύσκολα πρώτα χρόνια της Ορχήστρας. Συμπαραστάθηκαν, όπως εξάλλου, και οι υπόλοιποι συνάδελφοί τους, με την αγόγγυστη αποδοχή εξαιρετικά δύσκολων συνθηκών εργασίας και ισχνών οικονομικών απολαβών. Την ίδια συμπεριφορά από μέρους τους είχα την τύχη να έχω και εγώ. Έδιναν όλες τους τις μουσικές δυνάμεις για να πετύχουμε το καλύτερο, τότε, δυνατό αποτέλεσμα και, στις δύσκολες περιστάσεις, το συμφέρον της ορχήστρας ερχόταν για αυτούς πρώτο απ' όλα και μετά ακολουθούσαν οι όποιες λογικές συνδικαλιστικές απαιτήσεις.

Κάτι, ακόμη, που μου έκανε μεγάλη εντύπωση στα χρόνια άμεσης συνεργασίας μου με τους συναδέλφους της Κρατικής Ορχήστρας, ήταν η αγάπη που είχαν μεταξύ τους οι μουσικοί που προέρχονταν από τις φιλαρμονικές των ορφανοτροφείων. Μην υποθέσει κανείς ότι, μέσα στον επαγγελματικό χώρο, δεν υπήρχαν μεταξύ τους διαφωνίες, μερικές φορές μάλιστα και με έντονο τρόπο. Παρατηρούσα, ωστόσο, πως όλα τα ξεπερνούσαν πολύ εύκολα και πολύ γρήγορα και το κυριότερο: στις δύσκολες καταστάσεις υπήρχε μία ζεστή, αδελφική, θα έλεγα, αλληλεγγύη μεταξύ τους. Η κοινή ιστορία και κοινή τους αγάπη, η μουσική, τους ένωνε με άρρηκτους δεσμούς. Και ένα τέτοιο κλίμα, αγαπητοί φίλοι, δεν είναι μόνο όμορφο σε ανθρώπινο επίπεδο. Είναι και ευεργετικό και για την απόδοση μιας ορχήστρας. Η ορχήστρα είναι ένα σύνολο όπου πολλοί άνθρωποι κάνουν μουσική μαζί, αισθάνονται μαζί, αναπνέουν μαζί, από κοινού προσπαθούν να μεταφέρουν τα νοήματα και τις ψυχικές καταστάσεις ενός έργου. Ο βασικός προορισμός της μουσικής τέχνης είναι η επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. Μουσικοί που μεταξύ τους δεν αισθάνονται όμορφα, δύσκολα μπορούν να επικοινωνήσουν με το κοινό και να μεταφέρουν σ' αυτό την βαθύτερη αλήθεια της υψηλής Τέχνης.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι σήμερα ένα θαυμάσιο συμφωνικό σύνολο, με αξιοπρεπείς οικονομικές απολαβές και καλύτερες από παλαιότερα συνθήκες εργασίας.

Οι περισσότεροι ή λιγότερο νέοι μουσικοί δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι τίποτε δεν θα είχαμε σήμερα, χωρίς τους μόχθους των παλαιότερων μας. Και ένα μεγάλο κομμάτι αυτής της αναγνώρισης ανήκει στους μουσικούς της φιλαρμονικής «Παπαφείου Ορφανοτροφείου».

Αξίζουν συγχαρητήρια στην Κρατική Ορχήστρα που αποδέχθηκε την πραγματοποίηση της σημερινής συναυλίας και στους μουσικούς και χορωδούς που συμμετέχουν.

Θα το επαναλάβω. Τιμώντας αυτούς που πραγματικά πρόσφεραν δεν κάνουμε μόνο το καθήκον μας. Στους απαξιωτικούς καιρούς μας, μεταφέρουμε έμπρακτα το μήνυμα, ότι οι κόποι και οι θυσίες κάποτε βρίσκουν τη ηθική τους αναγνώριση.

Άλκης Μπαλτάς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΕΙΟΥ

Άλκης Μπαλτάς | δ/ντής ορχήστρας

Χορωδία Μακεδονίας

Αντώνης Κοντογεωργίου | δ/ντής χορωδίας

Χορωδία "Γιάννης Μάντακας" του Α.Π.Θ.

Πέτρος Μπεκιαρίδης | δ/ντής χορωδίας

Παιδική Χορωδία Αγ. Τριάδος

Βασίλης Παπακωνσταντίνου | δ/ντής χορωδίας

UMBERTO PERGOLA

Ύμνος στον Παπάφη (ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ)

G.VERDI

NABUCCO: Sinfonia

G.VERDI

NABUCCO: Va pensiero (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ)

G.VERDI

AIDA: Grande Marche

G.VERDI

IL TROVATORE: Χορωδιακό των Τσιγγάνων

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Εμβατήριο "ο Μελιτεύς" για το Παπάφειο
(ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ)

ΜΑΝΤΖΑΡΟΣ-ΣΟΛΩΜΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ - αποσπάσματα (ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ)

06/12
2003

Σάββατο
Μ.Μ.Θ. | 21:00

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο "Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος". Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία.

Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική "σκυτάλη" της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτής διευθυντής της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντοτε την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού.

Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης και η προώθηση νέων ταλέντων.

Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποιήσε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας (Α. Khatchaturian, Οδ. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, Λ. Kogan, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov, Κ. Κοτσιώλης και άλλοι) έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί ετησίως μεγάλο αριθμό συναυλιών και έχει εμφανισθεί επανειλημμένα στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φεστιβάλ Φιλίππων) όσο και του εξωτερικού (Διεθνές Φεστιβάλ "Κύπρια"-Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti"-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic, Βαλένθια κ.ά.), καθώς και στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Μίκης Μιχαηλίδης

αναπλ. διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου, όπου σπούδασε βιολίι και θεωρητικά. Συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολίι με τον Κοσμά Γαλιθαία και ανώτερα θεωρητικά με το θείο του Σόληνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανωτάτη Σχολή Μουσικής της Βιέννης, στο Κονσερβατόριο της Βιέννης και στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου (L.R.S.M. performance).

Ξεκίνησε τις εμφανίσεις του στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση της Κύπρου. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Δωματίου Cappella Academica, της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkünstler, του Trio Metamorfon και του συγκροτήματος παλιάς μουσικής Clemencic Consort στη Βιέννη.

Από το 1981 δίδαξε στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης και από το 1985 διδάσκει στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολίι, ορχήστρα και μουσική δωματίου. Διηύθυνε τα μουσικά σεμινάρια Βερτίσκορ, την Ορχήστρα Νέων Βορείου Ελλάδος και την Ορχήστρα Δωματίου Pro Musica κ.ά.

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους καλλιτέχνες. Ανέβασε παιδικές όπερες, μιούζικαλ και μουσικό θέατρο. Έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελέσεις.

Είναι Α΄ Κορυφαίος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επί πολλιά χρόνια είναι μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και από το Μάρτιο του 2001 είναι Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. Είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Νομαρχιακού Ωδείου Φλώρινας καθώς και καλλιτεχνικός διευθυντής του Σύγχρονου Ωδείου Θεσσαλονίκης.

Άλκης Μπαλτάς

δ/ντής ορχήστρας

Ο Άλκης Μπαλτάς γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε μουσική (βιολί και ανώτερα θεωρητικά) στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Μέχρι το τέλος των μουσικών του σπουδών στη Θεσσαλονίκη, υπήρξε συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Α.Π.Θ., έκτακτο μέλος της Κ.Ο.Θ, διευθυντής διαφόρων χορωδιών της πόλης και συνεργάτης του Ραδιοφωνικού Σταθμού Μακεδονίας. Ήταν, επίσης, από τα ιδρυτικά μέλη της «Εβδομάδας Νέων Καλλιτεχνών», που εξακολουθεί να διοργανώνει η Δ.Ε.Θ. («Διεθνείς Μουσικές Μέρες»).

Το 1969 παρουσιάστηκε από την Κ.Ο.Θ. το πρώτο του έργο για ορχήστρα, υπό τη διεύθυνση του δασκάλου του Σόλωνα Μιχαηλίδη. Την ίδια περίοδο έγραψε τη μουσική για αρκετά θεατρικά έργα που παρουσίασε το Κ.Θ.Β.Ε.

Το 1974 πήρε το πτυχίο Νομικής του Α.Π.Θ.

Συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στην Ανωτάτη Σχολή Τεχνών (Hochschule der Künste) του Βερολίνου, απ' όπου και πήρε το δίπλωμα σύνθεσης και διεύθυνσης ορχήστρας.

Το 1978, επέστρεψε στην Ελλάδα και άρχισε να εργάζεται στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης καθώς και στο Ραδιοφωνικό Σταθμό Μακεδονίας.

Από το 1983 έως το 1992 υπήρξε Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επίσης, από το 1994 έως το 1997 είχε τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, ενώ κατά την περίοδο 1997-1999 ανέλαβε καθήκοντα Καλλιτεχνικού Διευθυντή των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ.

Σήμερα είναι διευθυντής του ωδείου «Μουσικό Κολλέγιο» στη Θεσσαλονίκη και του Ελληνικού Ωδείου στην Αθήνα. Παράλληλα διδάσκει στη Σχολή Μουσικολογίας του Τμήματος Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Από το Σεπτέμβριο του 2001 είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Θρησκευτικής Μουσικής «Η Θεία Αποκάλυψη της Μουσικής» στην Πάτμο.

Ο Άλκης Μπαητάς είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Συνθετών. Έργα του (μουσικής δωματίου, χορωδιακά, για ορχήστρα, όπερα κ.λ.π.) έχουν πολλές φορές εκτελεστεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ως μαέστρος έχει διευθύνει εκτός της Ελλάδας στην Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, Βέλγιο, Τσεχοσλοβακία, Σουηδία, Αυστρία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Κύπρο, Σοβιετική Ένωση, Τουρκία, Ηνωμένες Πολιτείες, Αργεντινή, Αυστραλία και Αγγλία.

Αντώνης Κοντογεωργίου

δ/ντής χορωδίας

Ο Αντώνης Κοντογεωργίου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης θεωρητικά, πιάνο και τραγουδι με τη Φ. Νικολαΐδου, στην Ιατρική Σχολή του Παν/μίου Θεσσαλονίκης, σπουδές που διέκοψε για να συνεχίσει στο R. Strauss Konservatorium του Μονάχου και κυρίως στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, απ' την οποία και απεφοίτησε με δύο διπλώματα-Magister, Διεύθυνσης Χορωδίας και Ορατορίου-Lied (καθηγ. Ernst Haefliger και Erik Werba). Παρακολούθησε επίσης μαθήματα στην καλοκαιρινή Ακαδημία Mozarteum του Ζάλτσμπουργκ, καθώς και στα τμήματα αριστούχων τραγουδιού της Ζυρίχης.

Βραβεία: Διεθνής διαγωνισμός "Μαρία Κάλλας" (Lied-Ορατόριο), Ακαδημία Αθηνών (βραβείο "Σ. Μοσαενίγου"), Τρίτο Πρόγραμμα της ΕΡΤ (βραβείο "Μαρία Κάλλας"), Ένωση κριτικών θεάτρου και μουσικής (Μέγα βραβείο Μουσικής), Εθνικό Συμβούλιο Μουσικής (Unesco).

Κατά καιρούς οργάνωσε και διηύθυνε πολλές χορωδίες και το σολιστικό σύνολο ΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ, με το οποίο παρουσίασε μεταξύ των άλλων σε πρώτη εκτέλεση όλο το σωζόμενο έργο του Φραγκίσκου Λεονταρίτη. Δίδαξε μουσική στο Κολέγιο Anatolia, σε πολλά Ωδεία, σε 26 σεμινάρια, και οργάνωσε πολλές Συναντήσεις Χορωδιών. Δημοσίευσε πολλά ειδικά άρθρα, και πραγματοποίησε πέντε χορωδιακές εκδόσεις, 28 δισκογραφικές παραγωγές και πάνω από 600 ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.

Το 1977 με πρόσκληση του τότε Διευθυντή του Τρίτου Προγράμματος της ΕΡΤ, Μάνου Χατζιδάκι, επέστρεψε από τη Γερμανία στην Ελλάδα, όπου για πρώτη φορά οργάνωσε χορωδία στην Ελληνική Ραδιοφωνία, τη Χορωδία του Τρίτου Προγράμματος, τη σημερινή Χορωδία της ΕΡΤ, της οποίας είναι ο μόνιμος Διευθυντής. Υπήρξε από τα βασικά στελέχη του Τρίτου Προγράμματος του Μάνου Χατζιδάκι. Είναι επίσης διευθυντής της Χορωδίας Μακεδονίας, της Χορωδίας του Ελληνικού Φεστιβάλ και του Κέντρου Χορωδιακής Πράξης του Υπουργείου Πολιτισμού στην Κεφαλονιά. Διετέλεσε για 15 χρόνια διευθυντής της χορωδίας του Ωδείου Αθηνών και για 7 χρόνια πρόεδρος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Πραγματοποίησε σαν σολίστ ή μάεστρος πάνω από χίλιες παραστάσεις στην Ελλάδα, Γερμανία, Αυστρία, Ισπανία, Φινλανδία, Γιουγκοσλαβία, Γαλλία, Κύπρος, Αίγυπτος, Τουρκία, Ιταλία, Τυνησία, Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδάς, συνεργάστηκε με όλες σχεδόν τις ελληνικές ορχήστρες, καθώς και με πολλές ξένες και με διάσημους αρχιμουσικούς, (Ashkenazy, Bernstein, Delacott, Fischer, Koch, Kolomer, Kord, Lazarev, Marriner, Menuhin, Mazur, Ranzani, Rilling, Sanzogno, Seibel, Scimone, Simonov, Tabashnik, Weickert, Viotti).

Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει 136 χορωδιακά έργα με ορχήστρα, (από τα οποία 81 τα παρουσίασε σε πρώτη ελληνική εκτέλεση), 870 άλλα χορωδιακά, 23 όπερες και πάνω από 800 Lieder.

Πολλοί Έλληνες συνθέτες του έχουν αφιερώσει έργα τους.

Χορωδία Μακεδονίας

Η Χορωδία Μακεδονίας ιδρύθηκε το 1993 από το Γενικό Διευθυντή των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ κ Μίκη Θεοδωράκη, με διευθυντή τον Αντώνη Κοντογεωργίου. Η Χορωδία που αριθμεί 45 μόνιμα μέλη, προέρχεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τα μέλη της Χορωδίας του Δήμου Θεσσαλονίκης που μετέπειτα μετονομάστηκε σε Χορωδία Φίλων της Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Η Χορωδία Μακεδονίας πραγματοποίησε ήδη 75 συναυλίες από την ίδρυση της το 1993 έως και σήμερα, με συμφωνικές ορχήστρες από τις οποίες αναφέρονται έντεκα στο Ηρώδειο, μία στο Μόναχο (Φεστιβάλ Ευρωπαϊκών Ορχηστρών σε συνεργασία με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών), δώδεκα στις ΗΠΑ και Καναδά, τρεις συναυλίες στα πλαίσια του Φεστιβάλ των Δημητρίων, δύο συναυλίες στα πλαίσια του Φεστιβάλ της Επιδαύρου, είκοσι οκτώ συναυλίες στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Τον Ιανουάριο του 1997 εγκαινίασε τις εκδηλώσεις της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας "Θεσσαλονίκη 1997", ενώ τον Ιανουάριο του 2000 συμμετείχε στη συναυλία εγκαινίων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης. Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 2000 μαζί με τη Χορωδία της Ε.Ρ.Τ. συμμετείχε στη συναυλία υποδοχής του νέου αιώνα στον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως.

Το ρεπερτόριο της Χορωδίας, συνυπολογιζομένου και εκείνου ως Χορωδίας Φίλων της Μουσικής, ξεπερνά τα 120 έργα, από τα οποία 30 σε πρώτη ελληνική εκτέλεση, 8 όπερες, καθώς και 150 περίπου μικρότερες συνθέσεις a capella ή με μικρότερο οργανικό σύνολο. Από τα έργα με ορχήστρα αναφέρονται: J.S.Bach *Weinachts-Oratorium*, *Ostern-Oratorium*, *Kantate BWV 10*, *Kantate BWV 76*, C.Ph.E.Bach *Die Israeliten in der Wueste*,

Beethoven *Sinfonie Nr 9*, *Meersstille und Glueckliche Fahrt*, *Fantasie c moll*, Berlioz *Romeo et Juliette*, Brahms *Naenie*, *Alt-Rhapsodie*, *Schicksaslied*, *Requiem*, Canchelli *Styx*, Dvorak *Stabat Mater*, Faure *Requiem*, *Pavane*, Franck *Quarum fremuerunt gentes*, Gluck *Orfeo ed Euridice*, Haydn *La Tempesta*, *Die Schoepfung*, *Stabat Mater*, Janacek *Γλαγοητική Λειτουργία*, Mahler *Sinfonie Nr 2*, & 3 Mendelssohn *Ein Sommernachstraum*, *Sinfonie Nr2 « 'Lobgesang' Die erste Walpurginsacht*, Menotti *Amahl and the night visitors*, *Missa O pulchritude*, Mozart *c moll Messe*, *Requiem*, *Kroenungs-Messe*, *Ave Verum Corpus*, Orff *Carmina Burana*, Pergolesi *Stabat Mater*, Prokofiev *Alexander Nievski*, Ravel *Daphnis et Cloe*, Rossini *Stabat mater*, Schoenberg *Einer ueberlebter in Warschau*, Schostakovich *Die Hinri-chtung Stepan Razins*, *Symphonie Nr 13*, *Oedipus Rex*, Schubert *Messe Es Dur*, Verdi *Quattro pezzi sacri*, *Requiem*, Vivaldi *Lauda Jerusalem*, Αδάμ *Εν Βηθλεέμ*, *Τετέλεσται*, Ασρινίδη *Αγιος Δημήτριος*, *Συμφωνία 1821*, *Στο Χριστό στο κάστρο*, Θεοδωράκη 3^η *Συμφωνία*, *Canto olimpico*, *Ζορμπάς*, *Αξιον Εστί*, *Πνευματικό Εμβατήσιο*, *Λειτουργία εις Κεκοιμημένους*, *Κατά Σαδουκαίων*, *Ξενάκη Ορέστεια*, *Χρήστου Συμφωνία αρ.2*.

Εχει συμπράξει επανειλημμένα με τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., όπως και με τις: Φιλαρμονική του Λονδίνου, I Solisti Veneti, Φιλαρμονική Ορχήστρα του Στρασβούργου, Ορχήστρα της Πράγας και με μαέστρους μεταξύ άλλων όπως οι Kurt Masur, Claudio Scimone, Helmut Reiling, Yehudi Menuhin, Jansung Kachidze, Michel Tabachnic και Vladimir Askenazy. Εχει συμπράξει με σοπρίστες παγκοσμίου φήμης όπως Yehudi Menuhin, Yuri Bashmet, Αγνή Μπάητσα, Μαρκέλλα Χατζιάνο, Φραγκίσκο Βουσίνο, Silvio Gualda, Marina Domashenko, Luis Bakalov και Hector Ullisses Pasarella.

Πέτρος Μπεκιαρίδης

δ/ντής χορωδίας

Ο Πέτρος Μπεκιαρίδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε θεωρητικά στο Μακεδονικό Ωδείο Θεσσαλονίκης (τάξεις Γιάννη Μάντακα) και το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης (τάξεις Κώστα Νικήτα). Στο διάστημα 1979-1981 έκανε σπουδές στη Scuola Cantorum του Παρισιού και παρακολούθησε σεμινάρια χορωδιακής άσκησης με τον Stefan Callat στο Centre d' Etudes Plyrhoniques et Chorales de Paris. Από το 1977 ήταν συνεργάτης του Γιάννη Μάντακα στο Μουσικό Τμήμα της Πανεπιστημιακής Φοιτητικής Λέσχης του Α.Π.Θ., στο οποίο, μετά την αποχώρηση του Γιάννη Μάντακα, το 1992, είναι προϊστάμενός του και διευθυντής της Χορωδίας «Γιάννης Μάντακας» και του Φωνητικού Σύνολου «Γιάννης Μάντακας» του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Όλα αυτά τα χρόνια διηύθυνε δεκάδες συναυλιών στην Ελλάδα και το εξωτερικό παρουσιάζοντας πλήθος χορωδιακών έργων ελληνικού και διεθνούς ρεπερτορίου (πολλά από αυτά σε πρώτες ελληνικές εκτελέσεις) και έδωσε την ευκαιρία σε εκατοντάδες φοιτητές και φοιτήτριες να γνωρίσουν και να αγαπήσουν το χορωδιακό τραγούδι. Ταυτόχρονα συνεργάζεται, από της ιδρύσεώς του, με το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ. Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Χορωδιών Νέων EUROPA CANTAT συμμετέχει τακτικά σε διεθνείς χορωδιακές συναντήσεις, που γίνονται σε ευρωπαϊκές πόλεις, όπου παρουσιάζει κυρίως έργα των σύγχρονων Ελλήνων συνθετών, ενώ έχει συμμετάσχει στη διοργάνωση παρόμοιων ελληνικών και διεθνών συναντήσεων στην Ελλάδα. Οργάνωσε και διηύθυνε πολλές χορωδίες, φωνητικά και οργανικά σύνολα στη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις της Β. Ελλάδας και έχει συμμετάσχει στη διοργάνωση μουσικοπαιδαγωγικών σεμιναρίων, σεμιναρίων για τη χορωδιακή μουσική και χορωδιακών εργαστηρίων. Διδάσκει ανώτερα θεωρητικά και μουσικολογικά μαθήματα στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Δημοτικό Ωδείο Σταυρούπολης.

Χορωδία «Γιάννης Μάντακας» του Α.Π.Θ.

Η Χορωδία «Γιάννης Μάντακας» του Α.Π.Θ. ιδρύθηκε το 1953 από τον Γιάννη Μάντακα με σκοπό την καλλιέργεια της μουσικής ανάμεσα στους φοιτητές. Πολύ γρήγορα όμως ξεπέρασε τα πανεπιστημιακά πλαίσια και εξελίχθηκε σε ένα μουσικό οργανισμό με πολυεπίπεδη δράση και προσφορά στη Θεσσαλονίκη και όλη την Ελλάδα, αλλά και σταθερή παρουσία στο εξωτερικό, χάρις στην έντονη προσωπικότητα και δραστηριότητα του ιδρυτή της, του οποίου σήμερα, ως ένδειξη τιμής στη μνήμη του, φέρει το όνομά του.

Η Χορωδία, με την διαχρονική παρουσία και το έργο της συνετέλεσε αποφασιστικά στην εξέλιξη της χορωδιακής μουσικής και την ανανέωση και εμπλουτισμό του χορωδιακού ρεπερτορίου παρουσιάζοντας για πρώτη φορά στην Ελλάδα εκατοντάδες χορωδιακά έργα όλων των εποχών, ιδίως της Αναγέννησης και του Μπαρόκ, αλλά και της σύγχρονης εποχής. Παράλληλα παρουσίασε σε πρώτη εκτέλεση πολλά έργα των σύγχρονων Ελλήνων συνθετών, αρκετά από τα οποία γράφτηκαν κατά παραγγελία ειδικά για αυτήν. Συγχρόνως συνέβαλε στη διεθνή διάδοσή τους παρουσιάζοντάς τα τακτικά στις συναυλίες της στο εξωτερικό.

Στην Ελλάδα έχει συνεργαστεί με άλλους φορείς της μουσικής ζωής όπως η Κ.Ο.Θ., η Κ.Ο.Α. και η Ε.Ρ.Τ. Τα τελευταία χρόνια συνεργάζεται με την Ορχήστρα του Α.Π.Θ. και την Ορχήστρα Δωματίου Νέων Θεσσαλονίκης. Έχει συμμετάσχει επανειλημμένως στο Φεστιβάλ Αθηνών, στα Δημήτρια και σε άλλα φεστιβάλ και έχει διοργανώσει πολλές συναντήσεις ελληνικών χορωδιών και ορχηστρών στη Θεσσαλονίκη.

Έχει εμφανιστεί σε πολλές πόλεις της Ελλάδας, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη, και έχει δώσει αρκετές συναυλίες και στην Αθήνα. Έχει κάνει επίσης πολλές ηχογραφήσεις και βιντεοσκοπήσεις με προγράμματα χορωδιακής μουσικής για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Από το 1964 η Χορωδία είναι τακτικό μέλος της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Χορωδιών Νέων EUROPA CANTAT. Έχει συμμετάσχει πολλές φορές σε διεθνείς χορωδιακές εκδηλώσεις σε Γερμανία, Αγγλία, Γαλλία, Ισπανία, Βέλγιο, Αυστρία, Λουξεμβούργο και έχει συνεργαστεί με πλήθος άλλες ευρωπαϊκές χορωδίες και ορχήστρες. Ανάλογες διεθνείς χορωδιακές συναντήσεις έχει διοργανώσει και στην Ελλάδα. Οι πρόσφατες εμφανίσεις της στο εξωτερικό είναι στο Λιντς (1997), στη Νεβέρ (2000), στη Γάνδη (2001), στο Λάμπουργκ (2002) και στη Βαρκελώνη (2003).

Παιδική Χορωδία Αγίας Τριάδος

Εδώ και 36 χρόνια η Παιδική Χορωδία Αγίας Τριάδος αποτελεί ένα πρότυπο νεανικής πολιτιστικής παρουσίας. Δημιουργός της ο προικισμένος νεαρός μουσικός θεόδωρος Παπακωνσταντίνου (1948-1969), το κυριότερο έργο του οποίου, τη Θεία Λειτουργία Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ψάλλει μέχρι σήμερα η Χορωδία στον Ι. ναό Αγίας Τριάδος Θεσσαλονίκης. Συνεχιστής του έργου του ο μεγαλύτερος αδελφός του Βασίλης Παπακωνσταντίνου με τον οποίο η Χορωδία έγινε γνωστή σ' όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό (Ιταλία, Ουγγαρία, πρώην Τσεχοσλοβακία, Γερμανία, Βουλγαρία, πρώην Γιουγκοσλαβία, Γαλλία, Ελβετία). Το επίπεδο της Χορωδίας πιστοποιούν τα χρυσά μετάλλια και πρώτα βραβεία σε πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς. Σημαντική σελίδα στη ιστορία της Χορωδίας ήταν η συμμετοχή της στην εκτέλεση της 3ης συμφωνίας του Leonard Bernstein (Αθήνα, 1985) με την Ορχήστρα Νέων της Ευρώπης και τη Χορωδία Νέων της Βιέννης, υπό τη διεύθυνση του συνθέτη. Οι πιο πρόσφατες εμφανίσεις της Χορωδίας ήταν στο Μέγαρο Μουσικής: Συμφωνία αρ. 8 του G. Mahler («Των χιλιών»), «War Requiem» του Ben. Britten, «Carmen» του Bizet, «Λιλιπούπολη» και η Παιδική Όπερα του Άλκη Μπαητά «Μόμο». Ακόμα, κατά την περσινή περίοδο, συμμετοχές στα Φεστιβάλ Ιωαννίνων, Έδεσσας, Καθαμάτας και Πάτμου, καθώς και στο EUROPA CANTAT στη Nevers της Γαλλίας.

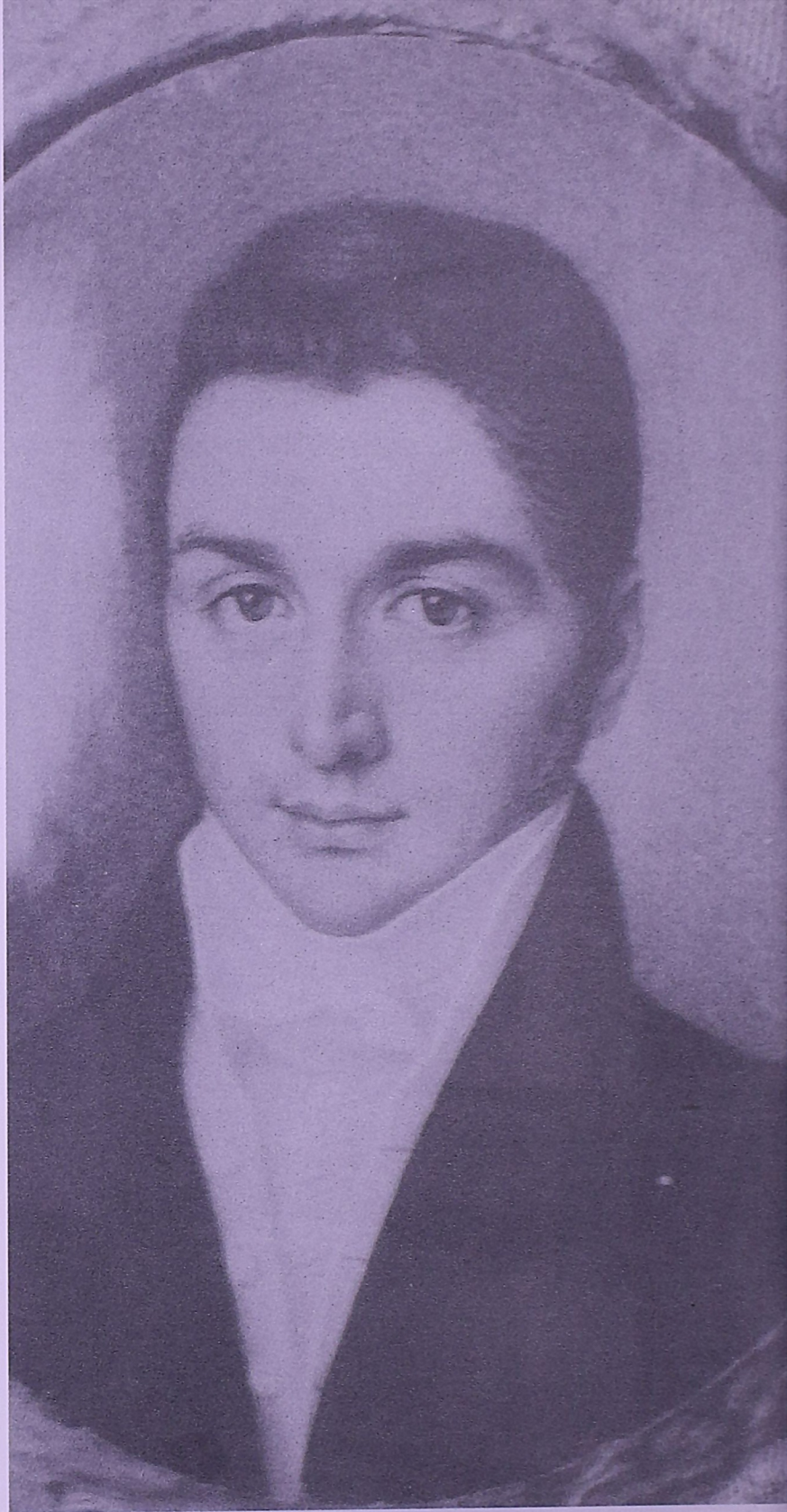
Ιωάννης Παπάφης

Ο Ιωάννης Παπάφης γεννήθηκε το 1792 στη Θεσσαλονίκη. Εγκαταστάθηκε στη Σμύρνη σε ηλικία 16 ετών, όπου έμεινε μέχρι το 1810. Ο θάνατος του πατέρα του διέκοψε βίαια την παραμονή του στη Σμύρνη. Στήριγμα του Ι. Παπάφη στη δύσκολη αυτή περίοδο της ζωής του ήταν ο θεός του, Ιωάννης Δ. Αναστάση. Έμπορος και πρόξενος της Σουηδίας στην Αλεξάνδρεια Αιγύπτου, τοποθέτησε τον Παπάφη ως υπεύθυνο της νέας επιχείρησής του στη Μάλτα.

Η Μάλτα έγινε η θετή του πατρίδα. Εργασιομανής, εύστροφος και διορατικός, κατόρθωσε σε πολύ μικρό διάστημα να ενταχθεί στην κοινωνία της νέας του πατρίδας, να αποκτήσει ισχυρούς φίλους και να δημιουργήσει μία τεράστια περουσία. Με τις γνώσεις, την εμπειρία και την ακεραιότητα του χαρακτήρα του, κατάφερε να κερδίσει το σεβασμό και την εμπιστοσύνη της Αγγλικής κυβέρνησης της Μάλτας και να οριστεί ως δημόσιος μεσίτης.

Ο Ιωάννης Παπάφης διακρίθηκε για το επιχειρηματικό του πνεύμα, το ήθος, την εργατικότητα του. Διακρίθηκε όμως περισσότερο για την γενναιοδωρία του. Η απώλεια του πατέρα του, όταν ο ίδιος ήταν πολύ νέος, τον τραυμάτισε βαθιά. Αυτή η τραυματική εμπειρία τον ώθησε να βοηθήσει, με πολλές ανώνυμες δωρεές σε ιδρύματα της Ελλάδος, ορφανά παιδιά, για να έχουν στέγη, τροφή και μόρφωση. Υπήρξε ανώνυμος δωρητής στο Ορφανοτροφείο Ελένης Τζάνη Πειραιά και στο Ορφανοτροφείο Χατζηκώστα της Αθήνας. Εκτίμησε ιδιαίτερα τα γράμματα, γι' αυτό υπήρξε δωρητής προς το πανεπιστήμιο Αθηνών και προς την επιτροπή Σχολείων και Νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης.

Η συνείδηση του Έλληνα τον ώθησε να προσφέρει την πρώτη δωρεά στο νεοσύστατο Ελληνικό κράτος του Καποδίστρια το 1827 και να δημιουργηθεί με αυτήν η Εθνική Χρηματιστηριακή Τράπεζα.

Δεν ξέχασε ούτε τη θετή του πατρίδα. Κάλυπτε με κληροδοτήμά του τα έξοδα μετανάστευσης νέων 18 έως 24 ετών της Μάλτας και του GOZO.

Υπερασπίστηκε το δίκαιο του λαού της Μάλτας ενώπιον της Βασιλικής Επιτροπής τα 1836, πετυχαίνοντας μια σειρά πολιτικών ελευθεριών.

Τίμησε τη γενέτειρά του με την ίδρυση του «διαρκούς ορφανοτροφείου αρρένων «Ο Μελιτεύς», με την εντολή να μην αναφέρεται σε κανένα τόπο το όνομά του. Η κοινωνία της Θεσσαλονίκης όμως το ονόμασε, και εξακολουθεί να το αποκαλεί «Παπάφειο».

Ο Ιωάννης Παπάφης ήταν άτεκνος. Πολλοί όμως τον αποκαλούν «πατέρα», αφού ήταν πάντα πρόθυμος να προσφέρει οικονομική βοήθεια σε φυσικά πρόσωπα και θεσμούς, στην Ελλάδα και στη Μάλτα.

Εργάστηκε σε όλη του τη ζωή σκληρά, μέχρι τα βαθιά του γεράματα, αφού και αυτά σεβάστηκαν την ακεραιότητα της σκέψης και τη διαύγεια του μυαλού του. Πέθανε σε ηλικία 94 ετών, το 1886.

Πέθανε ως Τούρκος και Άγγλος υπήκοος, αφού το Ελληνικό κράτος του αρνήθηκε την Ελληνική υπηκοότητα, για τυπικούς λόγους.

Είναι θαμμένος στο νεκροταφείο «ΒΡΑΧΙΑ» της Βαλέττα, σε ένα λιτό τάφο, όπως ήταν η επιθυμία του.

Η προτομή του κοσμεί το πάρκο ευεργετών της Μάλτας, στη Βαλέττα.

Επιμέλεια Μετάφραση: Παγώνα Τσιντίκη Γράλισσα

Πηγές: Ι. Ταγαράκη, «το φιλανθρωπικό έργο στην ελληνική ορθόδοξη κοινότητα Θεσσαλονίκης (1840 1928)».

Εφημερίδα "Risorgimento", 19-2-1886 Νεκρολογία Ι. Παπάφης.

ΤΟ ΠΑΠΑΦΕΙΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «Ο ΜΕΛΙΤΕΥΣ»

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Το Παπάφειο Ορφανοτροφείο αρρένων «Ο Μελιτεύς» ιδρύθηκε το 1903. Σύμφωνα με την ιδιόχειρη διαθήκη του Ι. Παπάφη, σκοπός του ιδρύματος ήταν η παροχή κατάλληλης αγωγής στους τροφίμους του, ώστε να εντάσσονται στην κοινωνία και να «κερδίζωσι τον άρτον δι'εντίμου εργασίας».

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα περιελάμβανε δημοτικό σχολείο και εκμάθηση τέχνης με τετραετή φοίτηση σε γενικά και ειδικά-εργαστηριακά μαθήματα. Το 1903 λειτούργησαν 4 εργαστήρια, που πολύ σύντομα αυξήθηκαν σε αριθμό και δυνατότητες.

Το Παπάφειο Ορφανοτροφείο υπήρξε το καταφύγιο χιλιάδων παιδιών στα χρόνια της προσφυγιάς και των δύο παγκοσμίων πολέμων. Έδινε στέγη, τροφή και ασφάλεια, ακόμα και όταν χρειάστηκε να μεταφερθεί λόγω πολέμου. Μόρφωνε και διαπαιδαγωγούσε και ορφανά παιδιά, δίνοντας του εφόδια για την μετέπειτα ένταξή τους στην κοινωνία.

Το 1905 δημιουργήθηκε το τμήμα μουσικής. Σκοπός του τμήματος ήταν η εκμάθηση ενός πνευστού οργάνου και η σύσταση μουσικού συνόλου από τους σπουδαστές μουσικής. Το μουσικό τμήμα κατάφερε να οργανωθεί και να αποδώσει καρπούς, παρά τις αντίξοες συνθήκες της εποχής.

Σε δύσκολους καιρούς, το ίδρυμα φρόντισε να προσφέρει μοναδική για την εποχή μουσική παιδεία. Το επίπεδο μουσικής εκπαίδευσης είχαν άμεση σχέση και ομοιότητες με την αντίστοιχη δραστηριότητα ορφανοτροφείων της Ιταλίας. Τα ιδρύματα αυτά, παρά το ότι ξεκίνησαν ως Ορφανοτροφεία, εξελίχθηκαν σε πραγματικά Ωδεία και υπήρξαν οι πρώτες μουσικές σχολές της Ευρώπης.

Μαθητές του μουσικού τμήματος γίνονταν όλοι οι τρόφιμοι του ιδρύματος, αφού ο σκοπός του μαθήματος ήταν να γνωρίσουν όλοι τον κόσμο της μουσικής και της θεωρίας της. Όσοι ξεχώριζαν και σημείωναν ιδιαίτερη πρόοδο, συνέχιζαν τα μαθήματα μουσικής, στοχεύοντας στην απόκτηση τίτλου.

Το ρεπερτόριο της φιλαρμονικής στην αρχή περιελάμβανε εμβατήρια, δημοτικά τραγούδια και γνωστά μουσικά κομμάτια της εποχής. Αργότερα προστέθηκαν αποσπάσματα από όπερες και συμφωνίες. Η μπάντα έπαιρνε μέρος σε όλες τις θρησκευτικές και εθνικές εκδηλώσεις της Θεσσαλονίκης και άλλων πόλεων της Βόρειας Ελλάδος. Προσέφερε επίσης ψυχαγωγία στους πολίτες της Θεσσαλονίκης με ανοικτές συναυλίες, τις λεγόμενες «πληταίες». Η μουσική εκπαίδευση δεν σταμάτησε να παρέχεται στους τρόφιμους, ούτε σε εποχές πολέμου. Συνέχιζε, παρά τις δύσκολες συνθήκες, να μορφώνει, να διαπαιδαγωγεί και να ψυχαγωγεί.

Στις επόμενες του 1950 δεκαετίες, το Παπάφειο εξακολούθησε και είναι φυτώριο μουσικών, αφού ο αριθμός των τροφίμων του δεν μειώθηκε. Οι συνθήκες άθληζαν, αθλή το ίδρυμα περιέθαλπε και φιλοξενούσε παιδιά, που λόγω πολιτικών ανακατατάξεων και οικονομικής αδυναμίας είχαν ανάγκη βοήθειας.

Η μουσική παιδεία, που το ίδρυμα πρόσφερε στους τροφίμους του, πέρα από το άμεσο αποτέλεσμα της ύπαρξης της φιλαρμονικής, διαπαιδαγώγησε και τα μέλη του μουσικού συνόλου σε ένα πνεύμα οργάνωσης, αλληλεγγύης, ευγενικής άμιλλας και αλληλοσεβασμού. Οι απόφοιτοι του τμήματος μουσικής του ιδρύματος στελέχωσαν τις Μουσικές Φρουράς, Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Ορχήστρα της Λυρικής Σκηνής, τη Φιλαρμονική του Δήμου Θεσσαλονίκης. Πολλοί από αυτούς διακρίθηκαν σε ορχήστρες του εξωτερικού.

Η εκπαίδευση εκατοντάδων μουσικών και η τεράστια πολιτιστική προσφορά του ιδρύματος δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν, χωρίς ανθρώπους διορατικούς, ταλαντούχους, με ιδιαίτερη αγάπη για τη μουσική και για δραστηριότητες πρωτοποριακές για την εποχή (αρχές 20ου αιώνα).

Πρώτος αρχιμουσικός του ιδρύματος ήταν ο Ουμπέρτο Πέργκολα. Δημιούργησε τη Φιλαρμονική το 1905, τη διηύθυνε μέχρι το 1910 και από το 1919 μέχρι το 1925. Ακολούθησαν οι: Ιωάννης Βαΐου από το 1910 μέχρι το 1916, ο Ι. Κομνηνός (1917-1919), ο Α. Καθαματιανός (1926-1927), ο κ. Παναγόπουλος (1929-1936), ο Εμ. Αικατερίνης (1936-1978), ο Γ. Παρωτίδης (1969-1979). Από το 1979 και έως σήμερα η Φιλαρμονική διευθύνεται από τον Γ. Μπαρούτα, με βοηθό του την κ. Κατερίνα Αήμαλή.

Παγόνα Τσιντίκη-Γράλιστα

Πηγές: 1) Α.Π.Θ: Τμήμα Μουσικών Σπουδών. Διπλωματική εργασία Σοφίας Γιακοβή, 1993.

2) «Το φιλανθρωπικό έργο στην Ελληνική Ορθόδοξη κοινότητα Θεσ/νίκης». Ι. Ταγαράκη, Κέντρο Ιστορίας Δήμων Θεσ/νίκης, 1994

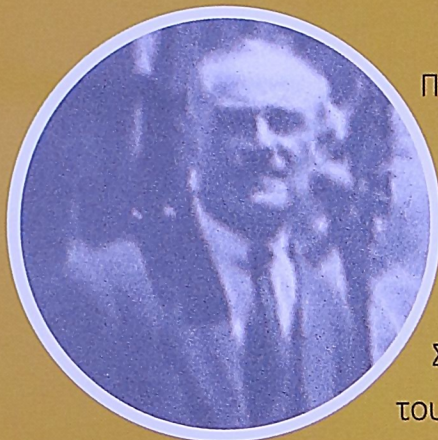

Απόφοιτοι των Ιδρυμάτων "Παπάφειο" και "Αριστοτέλης" και τέκνα αποφοίτων

Α. Ανθή, Ε. Μπαητάς, Σπ. Παπαδόπουλος, Ι. Σισμανίδης, Εθ. Αδαμόπουλος, Γ. Γράλλιστας,
Εμμ. Ιορδανίδης, Β. Βραδέλης, Β. Καρατζίβας, Χ. Γραονίδης, Π. Σουσάμογλου,
Γ. Πολίτης, Γ. Τηνιακούδης, Δ. Κουρατζίνος

Πρώτος Αρχιμουσικός του Παπαφείου Ορφανοτροφείου Αρρένων «Ο Μελιτεύς», ήταν ο Ουμπέρτο Πέργκολα, ιταλικής καταγωγής. Ο Πέργκολα, ήταν άρτια καταρτισμένος μουσικός και συνθέτης έζησε και έδρασε μουσικά στη Θεσσαλονίκη, στα Επτάνησα και στην Ιταλία. Υπήρξε αρχιμουσικός των φιλαρμονικών Αργοστολίου, Σύρου, Λευκάδος και πολλών άλλων πόλεων. Κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας πρωτοστάτησε σε πολιτιστικές εκδηλώσεις με σκοπό να ενισχύσει την πίστη και τον αγώνα των Ελλήνων, ενώ η δράση του επαναλήφθηκε κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα.

Το 1904 ο Πέργκολα διηύθυνε τη φιλαρμονική «Ορφεύς» της Θεσσαλονίκης, που ιδρύθηκε για εθνικούς σκοπούς και αποτελούνταν από 45 μέλη. Έναν χρόνο περίπου αργότερα, το 1905, αναλαμβάνει δωρεάν τη διδασκαλία της Μουσικής στο Παπάφειο Ορφανοτροφείο. Με δική του πρωτοβουλία το 1906 σχηματίζεται δειλιά δειλιά η πρώτη ορχήστρα πνευστών του Ιδρύματος, που αποτελούνταν από 25 ανήλικα παιδιά.

Η μουσική κατάρτιση και η εκμάθηση μουσικών οργάνων από μικρά ορφανά παιδιά, πρωτοποριακή δραστηριότητα για τις συνθήκες της εποχής, βρήκε γρήγορα θερμούς υποστηρικτές και γόνιμο έδαφος. Το Παπάφειο υπήρξε το φυτώριο χιλιάδων μουσικών, το κέντρο διάδοσης της μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και τη Θεσσαλία. Ο αριθμός των μελών της μπάντας αυξήθηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Ο Πέργκολα προσέφερε τις υπηρεσίες του στο Ίδρυμα ως το 1909-1910. Δέκα χρόνια αργότερα και συγκεκριμένα κατά τη σχολική χρονιά 1919 - 1920, ο Πέργκολα αναλαμβάνει ξανά τη διεύθυνση του μουσικού τμήματος. Έμεινε ως το 1925 δίνοντας νέα πνοή, αναδιοργανώνοντας για άλλη μια φορά το τμήμα, που ο ίδιος πρωταρχικά σχημάτισε.

Συνέθεσε πλήθος έργων, εμβατήρια, χορούς, σερενάτες και πολλιά άλλα, μεταξύ των οποίων το «Μεσονύκτιον», έργο για μπάντα, γνωστό στη Θεσσαλονίκη, την εποχή εκείνη. Ο «Ύμνος στον Παπάφν» ήταν επίσης δική του σύνθεση, γραμμένη ειδικά για το τμήμα μουσικής του Ιδρύματος. Ο Ύμνος παίζονταν (και παίζεται μέχρι σήμερα) σε όλες τις εκδηλώσεις που λάμβανε μέρος η μπάντα. Επίσης βοήθησε να οργανωθεί και το μουσικό τμήμα του νεοσύστατου συλλόγου Αποφοίτων του Ορφανοτροφείου, το 1926.

Ο Πέργκολι πέθανε ένα χρόνο αργότερα, το 1927.

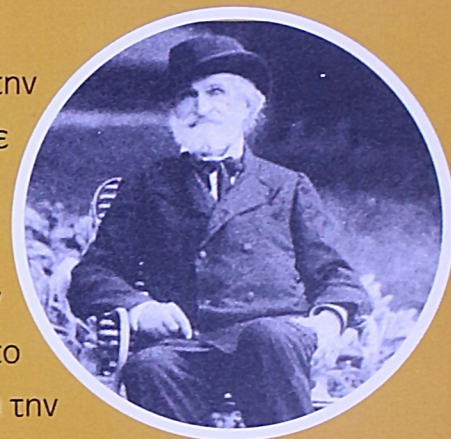
G. Verdi ● ● ● ● (1813 - 1901) ●

«VA PENSIERO» ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ NABUCCO

Ναμπούκο (1842) είναι ουσιαστικά η τρίτη όπερα του Βέρντι με την οποία έγινε διάσημος στην Ιταλία. Ο Ναβουχοδονόσορας κατέλαβε την Ιερουσαλήμ. Εκεί, μία σκιάβα καταφέρνει να παίρνει τα νηία της κυβέρνησης στα χέρια της και ζητά απ' τον Ναβουχοδονόσορα να σκοτώσει τους Εβραίους. Όταν όμως αρνείται να σκοτώσει και την κόρη του, φυλακίζεται. Οι Εβραίοι μαζεύονται και τραγουδούν το πασίγνωστο χορωδιακό "Va pensiero". Τελικά καταφέρνει να σώσει την κόρη του και δίνει την ελευθερία στους Εβραίους.

Στην ορχηστρική εισαγωγή της όπερας ακούγονται οι σημαντικότερες μελωδίες όλου του έργου. Ανάμεσα τους και η μελωδία του χορωδιακού «Πέτα σκέψη».

Ύστερα από την εισαγωγή, ξεκινά μονόφωνα, σαν προσευχή η πλήθον διάσημη μελωδία, το τραγούδι των Ισραηλιτών που εκφράζει την επιθυμία τους για τη Σιών, την μακρινή πατρίδα. Ήδη τότε το κοινό της Ιταλίας θεώρησε τη θεματική συμβολική σχετικά με τον απελευθερωτικό αγώνα της Ιταλίας από την Αυστρία, και το χορωδιακό αυτό εξέφραζε και εκφράζει ακόμα την προφητεία για ένα καλύτερο μέλλον.

Με την Αϊντα, την οποία ο Βέρντι έγραψε κατόπιν παραγγελίας για τα εγκαίνια της διώρυγας του Σουέζ όπου και πρωτοπαρουσιάστηκε με λίγη καθυστέρηση το 1871, ολοκληρώνεται η μεγάλη μεσαία συνθετική περίοδος του Βέρντι. Ο Βέρντι πετυχαίνει μία ενιαία μεγάλη φόρμα, μέσα στην οποία η πλοκή εξελίσσεται σε συνεχή ροή, σχεδόν χωρίς διακοπές όπως ήταν το ιδεώδες του Βάγκνερ.

Ο Βέρντι βρίσκει κι εδώ θαυμάσιες μελωδίες, για να εκφράσει τα συναισθήματα των πρωταγωνιστών: ο στρατηγός Ραδαμές, ο οποίος πρέπει να αποφασίσει ανάμεσα σε δύο γυναίκες, την κόρη του Φαραώ Αμνέρικ και την κόρη του βασιλιά της Αιθιοπίας Αϊντα, που έγινε σκλάβο της. Η προσωπική αυτή ιστορία πλέκεται με μεγάλες εντυπωσιακές σκηνές πλήθους όπως εκείνη, όταν ο Ραδαμές επιστρέφει νικητής από την Αιθιοπία. Ο λαός τον χαιρετά μ' ένα λαμπρό και γιορταστικό εμβατήριο, του οποίου η μελωδία καθηλώνει τον ακροατή.

ΧΟΡΩΔΙΑΚΟ ΤΩΝ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ IL TROVATORE

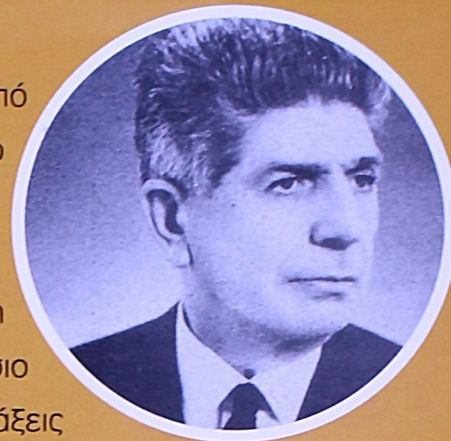
Il Trovatore (1853) είναι μία απ' τις πιο αγαπημένες όπερες του Βέρντι της μεσαίας περιόδου, οι οποίες χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερα λεπτή επεξεργασία των χαρακτήρων των πρωταγωνιστών. Το κεντρικό πρόσωπο, ο Μανρίκο, παρουσιάζεται ως τσιγγάνος, στην πραγματικότητα όμως είναι αδελφός του κόμη Λούνα, τον οποίο είχε απαγάγει μωρό μία τσιγγάνα. Έτσι ο Μανρίκο εμπλέκεται σε διαφορές με τον κόμη, ο οποίος αγαπά την ίδια γυναίκα και θέλει να εκδικηθεί την τσιγγάνα.

Στη β' πράξη παρακολουθούμε τους τσιγγάνους, που έχουν μαζευτεί σε κάποια ερείπια, και τραγουδούν μία πλέον διάσημη μελωδία, ενώ η μητέρα του Μανρίκο θυμάται μελαγχολικά την μητέρα της. Ενώ συνήθως από τις όπερες του Βέρντι, ο ακροατής θυμάται πρώτα τις ωραίες μελωδίες στις άριες, ο συνθέτης βρίσκει εξίσου καταπληκτικές μελωδικές γραμμές για τα χορωδιακά μέρη, τα οποία συνήθως έχουν επιπλέον σημαντικό δραματουργικό ρόλο μέσα στο έργο.

Ο Εμμανουήλ Αικατερίνης γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1912 από ξεχωριστή μικρασιατική οικογένεια. Στη Θεσσαλονίκη έφτασε το 1922 ορφανός από πατέρα, με τη μητέρα του και τα τέσσερα μικρότερα αδέρφια του. Έτσι βρέθηκε μαθητής του Δημοτικού Σχολείου του Παπαφείου Ορφανοτροφείου. Εκεί γνώρισε τη μουσική και την αγάπησε. Αργότερα φοίτησε στο Α' Γυμνάσιο Αρρένων Θεσσαλονίκης και συγχρόνως στο Κρατικό Ωδείο, στις τάξεις των αείμνηστων καθηγητών Αλέξ. Καζαντζή, Αιμ. Ριάδη, Κόφφμαν και ειδικότερα του Γεωργ. Βακαλόπουλου, από όπου και αποφοίτησε με άριστα. Ως το τέλος της ζωής του απέκτησε πτυχία Αρμονίας, Αντίστιξης, Φούγκας, Ενοργάνωσης Ενορχήστρωσης.

Η ιδιαίτερη αυτή κλίση του στη μουσική φανερώθηκε πολύ νωρίς, από τα πρώτα χρόνια της ζωής του μέσα στο Ίδρυμα, όταν περνούσε τις ελεύθερες ώρες του στην αίθουσα μουσικής. Ο τότε αρχιμουσικός Κ. Παναγόπουλος εκτιμώντας την προσπάθεια και τις ικανότητες του, τον όρισε βοηθό του. Το 1936 ο Εμμ. Αικατερίνης διαδέχτηκε στη θέση του Αρχιμουσικού, τον Κ. Παναγόπουλο και ανέλαβε επίσημα πλέον τη διεύθυνση της μπάντας. Στα χρόνια του η μπάντα γνώρισε τη μεγαλύτερη δόξα και αναγνώριση.

Προπολεμικά διοργάνωσε τη φιλαρμονική του Σ.Ε.Κ., η οποία διαλύθηκε κατά την περίοδο του πολέμου και αναδιοργανώθηκε πάλι από τον ίδιο το 1949. Χρημάτισε Αρχιμουσικός της Φιλαρμονικής του Δήμου Θεσσαλονίκης, της μανδοлинάτας και της χορωδίας του Ορφανοτροφείου «Μέγας Αλέξανδρος» και της μπάντας του συλλόγου των αποφοίτων του Παπαφείου Ορφανοτροφείου.

Παράλληλα υπήρξε μέλος της νεοσύστατης Σ.Ο.Β.Ε. Το 1954 διορίστηκε διευθυντής της πρώτης σχολής πνευστών οργάνων του Κρατικού Ωδείου.

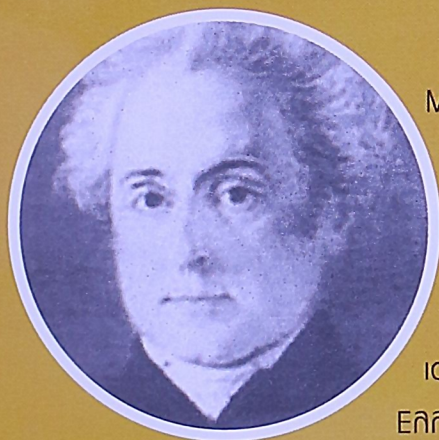
Πέθανε στη Θεσσαλονίκη τον Ιανουάριο του 1983. Ο θάνατός του άφησε ένα μεγάλο κενό στον χώρο της μουσικής Εκπαίδευσης και της μουσικής δημιουργίας.

Συνέθεσε πολλά έργα όπως: τα εμβατήρια «Μελιτεύς» Απόλλων, «Θρίαμβος», «Θεσσαλονίκη», «Αλέξανδρος», «Δέκα», τα πένθιμα εμβατήρια «Marcia Funebre», «Μύρτα», «Μαραμένα Ρόδα», τα εμβατήρια περιφοράς «Marcia Triomfale», «άγιος Δημήτριος», μια ρομάντζα για βιολοντσέλο, «Ελληνικούς αντίλαλους» για μπάντα και πλήρη ορχήστρα, «Ελληνική Φαντασία» (βασισμένη σε δημοτικά μοτίβα), αναρίθμητες διασκευές έργων για μπάντα καθώς επίσης και πολλά ποτ-πουρί από όπερες και οπερέτες. Επίσης εξέδωσε το βιβλίο «Δια να γνωρίσωμεν τα πνευστά όργανα», ένα δημιούργημα των γνώσεων και της εμπειρίας μιας ολόκληρης ζωής.

Μάντζαρος - Σολωμός

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ - αποσπάσματα

Μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και απαιτητική εργασία υπήρξε για μένα η ενορχηστρωτική εργασία του Ύμνου εις τη Ελευθερίαν που μου ανέθεσε το Κέντρο Χορωδιακής Πράξης στην Κεφαλονιά. Το βάρος της ευθύνης δεν προερχόταν μόνο από τα μουσικά προβλήματα που έπρεπε να λυθούν, αλλά και από το ότι πρόκειται για ένα ιστορικό έργο που συναισθηματικά είναι άρρηκτα δεμένο με τον Ελληνισμό.

Ο Νικόλαος Μάντζαρος έγραψε το έργο για ανδρική τετράφωνη χορωδία με συνοδεία πιάνου. Μετέγραψα το χορωδιακό μέρος για τετράφωνη μεικτή χορωδία και ορισμένα μέρη για παιδική χορωδία, κρατώντας το μουσικό κείμενο απολύτως αναλλοίωτο με μοναδική εξαίρεση ορισμένα σημεία όπου τετράφωνα μέρη μετατρέπονται σε μέρη με λιγότερες φωνές.

Στην πιανιστική συνοδεία του πρωτότυπου, ο Μάντζαρος υποστηρίζει μελωδικά τις φωνές στο μέρος του δεξιού χεριού και δίνει αρμονία και ρυθμό στο μέρος του αριστερού χεριού. Η πιανιστική συνοδεία έτσι, σπάνια έχει δικό της ανεξάρτητο μέρος, (όπως π.χ. στις εισαγωγές θεματικών ενοτήτων) και περιορίζεται σε μελωδικό ντουμπλάρισμα των φωνών της χορωδίας. Για τον ενορχηστρωτή μια τέτοια συνοδεία δημιουργεί δυσκολία, διότι το μέρος της ορχηστρικής συνοδείας δεν είναι δυνατόν να έχει τόσο περιορισμένο ρόλο.

Η μεγαλύτερη συμμετοχή της ορχήστρας έγινε με «διακριτικές» μελωδικές γραμμές που προέρχονται από την αρμονία που χρησιμοποίησε ο συνθέτης και που η παρουσία τους δεν είναι πρωτεύουσα, αλλά ενσωματώνεται αρμονικά στο έργο.

Πέρα από την ορχηστρικά ενδιαφέρουσα συμμετοχή, βασικός στόχος ήταν και η άληθετε μακρινή και συννηθέστερα πιο έντονη μίμηση ενορχηστρικών τεχνικών της ιταλικής μουσικής, και ιδιαίτερα της ιταλικής όπερας του 19ου αιώνα.

Στην ενορχηστρωτική μου εργασία πολύτιμος βοηθός υπήρξε η ποίηση του Διονύσιου Σολωμού. Μέσα από τους συνδυασμούς των ηχοχρωμάτων της ορχήστρας, ή με διάφορες χαρακτηριστικές τεχνικές των οργάνων (όπως τρέμπολο, πιτσικάτο, κ.τ.λ), έγινε μια συνειδητή προσπάθεια ηχοζωγραφικής του μνημειώδους αυτού κειμένου, με την προσοχή όμως πάντοτε στραμμένη στο να αποφευχθούν ρεαλιστικά φθηνές μουσικές αναπαραστάσεις. Οι θρησκευτικές και οι πολεμικές περιγραφές, το βουητό της θάλασσας, το ατένισμα προς τα άστρα των πολεμιστών που αφήνουν την τελευταία τους πνοή, καθώς και πολλές άλλες εικόνες και νοήματα του έργου, μου παραστάθηκαν ως ενορχηστρωτική πηγή έμπνευσης.

Η αρχή της γνωστής σε κάθε Έλληνα μελωδίας του Εθνικού Ύμνου, έρχεται κατά διαστήματα να ενωθεί με τη μουσική των διαφόρων τμημάτων του έργου. Την ελευθερία αυτή τη θεώρησα νόμιμη, επιδιώκοντας τη δημιουργία ενός κατά κάποιο τρόπο συνδετικού κρίκου στο όλο έργο.

Εξάλλου ο συνθέτης βάσισε τη μουσική όλη των ωδών σε μεταηλιαγές της γνωστής μελωδίας του Εθνικού μας Ύμνου. Με αυτό το σκεπτικό θεώρησα σκόπιμη την ολοκληρωμένη επανάληψη της μελωδίας του Εθνικού Ύμνου στο τέλος του έργου, μετά τη φούγκα με την οποία ο Νικόλαος Μάντζαρος τελείωνε πρωταρχικά την όλη μουσική του σύνθεση.

Άλκης Μπαλτάς ○

Saturday

2 0 0 3
06TH / 12

THESSALONIKI CONCERT HALL | 21:00

CONCERT FOR THE 100TH ANNIVERSARY OF PAPAPIO

Alkis Baltas | conductor

Macedonia Chorus

Antonis Kontogeorgiou | choir conductor

"Yiannis Mantakas" Choir

Petros Bekiarides | choir conductor

Children Choir of Ag. Triados of Aristoteles University

Vassilis Papakonstantinou | choir conductor

UMBERTO PERGOLA

HYMN TO PAPAPIO (ARRANGEMENT: ALKIS BALTAS)

G. VERDI

NABUCCO: Sinfonia

G. VERDI

NABUCCO: Va pensiero (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ)

G. VERDI

AIDA: Grande Marche

G. VERDI

IL TROVATORE: GYPSY CHORUS

EM. EKATERINIS

MARCHE FOR PAPAPIO (ARRANGEMENT: ALKIS BALTAS)

MANTZAROS - SOLOMOS

NATIONAL ANTHEM - excerpts (ARRANGEMENT: ALKIS BALTAS)

THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

2 0 0 3
Παρασκευή
Μ.Μ.Θ. | 21:00
12 / 12

Andrian Sunshine | δ/ντής ορχήστρας

Άρης Γαρουφαλής | πιάνο

R.SCHUMANN

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ "ΓΕΝΟΝΕΝΑ", ΕΡΓΟ 81

F.CHOPIN

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΑΡ.1 ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΣΕ ΜΙ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 11

J.SIBELIUS

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ.5, ΕΡΓΟ 82

Ε Π Α Ν Α Λ Η Ψ Η Σ Υ Ν Α Υ Λ Ι Α Σ

2 0 0 3
Σάββατο
13 / 12
ΧΩΡΟΣ ΤΕΧΝΩΝ | ΒΕΡΟΙΑ

1st PERFORMANCE / Α' ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	20, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	12, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	9, 00 €

ΜΕΙΩΜΕΝΟ - ΟΜΑΔΙΚΟ *

ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ	9, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	6, 00 €

*ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Μειωμένο εισιτήριο δικαιούνται μαθητές,
φοιτητές, σπουδαστές ωδείων
και εκπαιδευτικοί

ΟΜΑΔΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό)
ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων
κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

καθώς και ένας συνοδός τους
δικαιούνται μειωμένου εισιτηρίου

Τιμές συνδρομών 2003 [-25%]

■ 8 συναυλίες

[19/09, 03/10, 10/10, 07/11, 14/11, 21/11, 03/12, 12/12]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	120 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	70 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	50 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Για όλες τις ζώνες (εκτός πλατείας Α') 35 €

■ 4 συναυλίες [19/09, 03/10, 10/10, 07/11]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	60 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	35 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	25 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Για όλες τις ζώνες (εκτός πλατείας Α') 18 €

■ 4 συναυλίες [14/11, 21/11, 03/12, 12/12]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	60 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	35 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	25 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Για όλες τις ζώνες (εκτός πλατείας Α') 18 €

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ: **2310 589164**

Πληροφορίες για Εισιτήρια και συνδρομές στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),

Δευτέρα έως Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00 και Παρασκευή 10:00 - 13:00
και το απόγευμα της συναυλίας στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης
(Ταμείο Κ.Ο.Θ. 19:00 - 21:00)

Τηλέφωνο ταμείου: **2310 236990**

Α' ΒΙΟΛΙΑ
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας

Κορυφαίοι Α'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti
Κρυστάλλης Αρχοντής
Εύη Δελφινόπουλου
Μαρία Δρούγου
Γιώργος Κανδυλίδης
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σουρέφ
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη,
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτωρ Λάππας
Αναστασία Μισυρλή
Yung Eun Lee

Β' ΒΙΟΛΙΑ
Κορυφαίοι Α'
Ντάρια Κάτσιου
Ανθή Τζίμα

Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Isabelle Both
Άρης Δημητρίου
Μαρία Εκλεκτού
Αθανάσιος Θεοδωρίδης
Ευαγγελία Κουζώφ
Καλλιόπη Μυλαράκη
Δέσποινα Παπαστεργίου
Μίμης Τοπσιδής
Νίκος Τσανακάς

ΒΙΟΛΕΣ
Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Lutz Kühne

Κορυφαίοι Β'
Αλεξάνδρα Βάλτση
Αντώνης Παρίχης

Tutti
Χρήστος Βλάχος
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Κατερίνα Μητροπούλου
Ειρήνη Παραλίκα
Φελίτσια Ποπίκα
Ρόζα Τερζιάν
Πάυλος Μεταξάς
Δημοσθένης Φωτιάδης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Σαΐτης
Δημήτρι Γκουντίμοβ
Δημήτρης Πάτρας

Κορυφαίος Β'
Ρένος Μπαλάς
Απόστολος Χανδράκης

Tutti
Χρήστος Γρίμπας
Βίκτωρ Δάβαρης
Ανθή Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπτις

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Βασίλης Ξαγαράς - Αντώνης Ευστρατίου

ΒΟΗΘΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΩΝ
Πέτρος Γιάντσης

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΖΑ
Κορυφαίοι Α'
Γεώργιος Γράλιετας
Χαράλαμπος Χειμαριάς

Κορυφαίος Β'
Ιωάννης Χατζής

Tutti
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Αγάπη Παρθενάκη
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μιχάλης Σαπουντζής

ΦΛΑΟΥΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Νίκος Δημόπουλος
Πέτρος Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι Β'
Ιωάννης Ανισάγκος
Γεώργιος Κανάτσος
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Καλπαξίδης
Βλαντιμίρ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Αν. Καλλιτεχνικός Διευθυντής □
Μίκης Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός □
Κάρολος Τρικολίδης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Χρήστος Γραονίδης
Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ
Κορυφαίοι Α'
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κωνσταντίν Ισνράτε

Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φεϊζό

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ
Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσικας

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Ιωάννης Σισμανίδης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Γιώργος Κάκκορας

Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Δημήτρης Νέτσικας
Αθανάσιος Ντώνες
Λουκάς Παρθένης

Tutti
Βαγγέλης Μπαλιτάς

ΤΟΥΜΠΑ
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Τηνιακούδης
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι Α'
Δημήτριος Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιφ

ΚΡΟΥΣΤΑ
Κορυφαίος Β'
Κωνσταντίνος Χανής

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ
Ελένη Τσαουσάκη

*Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. - μόνιμοι και έκτακτοι - αναφέρονται με αλφαβητική σειρά

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ.

■ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

- Μίκης Μιχαηλίδης
✉ michaelides@tssso.gr

■ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ

- Φίλιππος Χατζησίμου
☎ 2310 589160
✉ philh@tssso.gr

■ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΙΣ

- Πηνελόπη Σερδάρη
☎ 2310 589158
✉ artistic-dep@tssso.gr

■ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

- Βαγγέλης Γασημακόπουλος
Μαρία Νιμηή
Νίκος Κυριακού
☎ 2310 589163
✉ info@tssso.gr

■ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

- Βαγγέλης Γασημακόπουλος
☎ 2310 589165
✉ press@tssso.gr

■ ΤΜΗΜΑ MARKETING

- Πηνελόπη Σερδάρη
☎ 2310 589158
✉ artistic-dep@tssso.gr
- Νίκος Κυριακού
☎ 2310 589164

■ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

- Στεφάνια Γιάντση
☎ 2310 589157
- Μανώλης Αδάμος
☎ 2310 589159
✉ economics@tssso.gr

■ ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

- Λίνα Μυλωνάκη
☎ 2310 589156
✉ library@tssso.gr

■ ΤΑΜΕΙΑΣ

Έλενα Παράσχου
☎ 2310 236990

FAX Κ.Ο.Θ. 2310 604854

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Κ.Ο.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών, Κολλοκοτρώνη 21,
564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη

ΤΑΜΕΙΟ Κ.Ο.Θ.

Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών,
Εθνικής Αμύνης 2, 546 22 Θεσσαλονίκη

www.tssso.gr - υπό κατασκευή

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

με την υποστήριξη
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Αγγελιοφόρος

FM 100

TV 100

FM 100,5
ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

ΕΡΕΜΙΑΣ
DESIGN VISUAL SOLUTIONS®

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΚΑΡΑ-ΜΙ